

ЗА СЖДБА ДОЙДОХЪ

Серия II

1

СОФИЯ 1928

ЗА СЖДБА ДОЙДОХЪ

1

СОФИЯ — 1928

За сждба дойдохъ.

„Азъ за сждба дойдохъ на този свѣтъ.“*)

Тия Христови думи иматъ отношение само къмъ ония хора, у които се е пробудило възвишеното и благородното. По-добра дума въ български езикъ, която да изразява понятието „сждба, сждене“ нѣма. Да сждишь човѣка, това се счита за голѣмо негово нещастие. Сждбата, обаче, има и друго прѣдназначение: тя рѣшава и благого на човѣка. Когато нѣкой бѣденъ човѣкъ е онеправданъ, сждбата, именно, рѣшава да му се даде правото.

Сегашниятъ свѣтъ, въ своята цѣлокупность, е създаденъ върху едно велико начало, което показва, че между всички области на живота, или между всички негови проявления, далечни или близки намъ, има тѣсна връзка. Когато се говори за връзка, трѣбва да се знае, че връзка се прави между разумни явления. Всѣко явление има своя причина и послѣдствие.

Ние можемъ да раздѣлимъ явленията на три категории: материални явления, въ проявлението на които съзнанието не взима участие, но има малко съприкосновение съ тѣхъ; духовни явления, въ проявлението на които съзнанието дѣйствува отвънъ. Напримѣръ, стрѣлката на часовника, която опрѣдѣля точно движението на земята, не съзнава това нѣщо. Тукъ съзнанието дѣйствува отвънъ. Часовникътъ върши работата си правилно, безъ да съзнава, какво върши, но неговата работа се оцѣнява отъ други същества извънъ него, съ високо съзнание. Третата категория явления сж Боже-

---

*) Иоана 9:39.

ствени, при които съзнанието участва отвън и отвътрѣ. Тѣ прѣдставляватъ сжщинскитѣ явления. Този родъ явления обединяватъ и материалнитѣ, и духовнитѣ явления въ себе си.

Съврѣмнената наука засѣга само двата рода явления — материалнитѣ, въ които съзнанието не участва, и духовнитѣ, при които съзнанието участва само отвънъ. Такова явление прѣдставлява работата на часовника, който дѣйствува автоматически: дрънка, буди господаря си. Дѣ е неговото съзнание? — Въ господаря му. Въз основа на това, ученитѣ казватъ: всички хора сж автомати, тѣ извършватъ работитѣ си автоматически и слѣдъ като умратъ, всичко се свършва съ тѣхъ. Това казва и часовникътъ: „Ако не ме навигете, азъ ще спра, нѣма да ви бжда полезенъ.“

Сега, въ тия врѣмена, които прѣживяваме, всички хора се интересуватъ живо отъ това, какво ще кажатъ ученитѣ за землетресението. За да не покажатъ своето невѣжество, ученитѣ казватъ, че ставали нѣкакви размѣствания на пластуетѣ, че огънь имало въ земята и т. н. Казвамъ: така е, и размѣстване на пластуетѣ става, и огънь въ земята има, но сжщинската причина на землетресенията не е нито въ размѣстването на пластуетѣ, нито въ вжтрѣшния огънь на земята. Когато нѣкоя жена накладе огънь на огнището и тури отгорѣ тенджерата съ вода и месо да ври, питамъ: огънятъ, отъ самосебе си ли се накладе? Тенджерата отъ самосебе си ли дойде? Месото отъ самосебе си ли влѣзе въ тенджерата? — Не, причината на всичко това се крие другадѣ. Така и много отъ съврѣмненитѣ учени, като ги питатъ, дали пакъ ще стане землетресение, тѣ казватъ: науката още не може съ положителностъ да прѣдскаже това. Сеизмографътъ опрѣдѣля само това, което е вече станало, близо или далечъ нѣкждѣ, но не може да прѣдскаже, какво има да стане.

Днесъ свѣтътъ се намира въ сжщото положение,

въ каквото нѣкога бѣ царь Навуходоносоръ, който сънува сънъ, но не можа да го запомни. Той извика всички мждреци отъ царството си да му го изтълкуватъ, но никой не можа да стори това. И пророкъ Данаилъ се натъкна на сжщото противорѣчие, въ което изпаднаха всички мждреци на царь Навуходоносора. Обаче, у Данаила имаше мжжество, имаше вѣра. Той се обърна къмъ Господа, да му разкаже съна на царя. Съ молитвата си Данаилъ отиде да почерпи свѣдения отъ явленията на Божествения свѣтъ. Тия явления сж отъ Божественъ характеръ. Така трѣбва да направятъ крачка напредъ! Нека отправятъ своята молитва къмъ Бога, да Го помолятъ да имъ обясни причинитѣ на днешнитѣ явления. Тѣ се спиратъ прѣдъ вратата на Царството Божие и философствуватъ. Не, врѣме е да се изтълкува съна на царя, да се изтълкуватъ новитѣ явления, които ставатъ въ живата разумна природа. Цѣлата европейска култура, всички съврѣмненни хора сж се спрѣли прѣдъ материалния и духовния свѣтъ и не прѣдприематъ рѣшителна крачка напредъ.

Питамъ: защо ставатъ землетресенията въ България? Защо се вари месото на огъня? — Все трѣбва да има нѣкаква причина за това. Защо колятъ вола? — И за това има нѣкаква причина. Защо умиратъ хората? — И за това има нѣкаква причина. Нѣкои казватъ: така е наредилъ Богъ. Не, това не е философия. Азъ, като чета свещенитѣ книги, въ които се говори за създаването на свѣта, абсолютно никждѣ не съмъ срещналъ да се говори за смъртта. Въ Божествения езикъ думата смъртъ не сжществува. Хората сами създадоха тази дума. Тя сжществува само въ човѣшкия езикъ. Въ Божествения езикъ не сжществува и думата землетресение. И тази дума създадоха хората. Причината за землетресенията, въ коя и да е частъ на земното кълбо, сж всички живи

сжщества. Тѣ създаватъ землетресенията. Чудни сж хората, като търсятъ причината на землетресенията другадѣ, а не въ себе си. Отрицателнитѣ мисли, чувства и дѣйствия на хората влияятъ върху земята тѣй, какго експлозивнитѣ вещества, които, като турятъ подъ нѣкоя канара, тя се разрушава. Достатъчно е само да се тури запалка на тия вещества, и всичко надъ тѣхъ хвърква изъ въздуха. Така се произвеждатъ и землетресенията.

Казвамъ: всички учени хора, слѣдъ като заминатъ за другия свѣтъ и нѣма какво да правятъ, слизатъ долу въ земята, на дълбочина 5—10—15—20 клм., и като намѣрятъ тамъ избухливитѣ вещества, запалватъ ги и казватъ: да става каквото ще съ България! Казвате: това научна теория ли е? — Толкова научна, колкото сж научни и теориитѣ на съврѣменнитѣ геолози. Ние можемъ да опрѣдѣлимъ точно, ще стане ли землетресение въ София, или нѣма да стане. Землетресенията, които станаха въ Чирпанъ и Пловдивъ, показаха, че тамъ нѣмаше десетъ души праведни. Азъ имъ казвамъ това нѣщо въ очитѣ. Намѣрете десетъ души праведни, и землетресението ще мине и ще замине, безъ да причини голѣми нещастия. Нѣма ли десетъ души праведни, землетресението ще стане и голѣми нещастия ще причини. Тия десетъ души праведници сж десетъ опорни точки, които гарантиратъ извѣстна стабилностъ. Ако въ едно сражение нѣмаме разумни генерали, може ли това сражение да се спечели? Ако въ една държава нѣма десетъ разумни управници, може ли тази държава да се оправи? Ако въ единъ университетъ нѣма десетъ разумни, добри професори, може ли той да сжществува? Ако въ астрономията, като наука, нѣма десетъ души учени хора, които да я подържатъ, може ли тя да се развива?

Сега, въ тия врѣмена, ако ме слушате, най-добрѣ е човѣкъ да мълчи, да наблюдава явленията и да ги проучава. Отъ прѣди години още азъ

имахъ силно желание да избавя българитѣ отъ страданията, които днесъ дойдоха. И землетресението спрѣ до София. Обаче, ако българитѣ не измѣнятъ поведението си спрѣмо небето, ако не се рѣшатъ да служатъ на Бога, страданията и изпитанията ще дойдатъ. Трѣбва да знаете, че на първо мѣсто духовенството е отговорно за тия катастрофи въ България. Слѣдъ това отговорността лежи върху управляващитѣ, въ широкъ смисълъ на думата, и най-послѣ върху всички останали хора: учители, майки, бащи, млади и стари. И ако всички тия фактори въ свѣта не изпълнятъ волята Божия, ние не сме отговорни за нищо.

Питамъ: какво може да се очаква отъ единъ народъ, поданицитѣ на който се изтрѣбватъ едни други помежду си? Какъвъ примѣръ даватъ българитѣ въ това отношение? Съ какво могатъ да се похвалятъ тѣ? Едно врѣме турцитѣ ги клаха и изтезаваха, и тѣ се оплакаха за това прѣдъ цѣла Европа. Но какъвъ отговоръ ще даде днесъ българскиятъ народъ прѣдъ Бога, като се изтрѣбватъ и колятъ сами помежду си? Казвате: еди-кой си човѣкъ не подържа държавата, обявява се противъ нея. Питамъ: какъ може този човѣкъ да се обявява противъ държавата, отъ която е единъ удъ? Какъ може краката ми да бждатъ мои врагове? Какъ може очитѣ ми да бждатъ мои врагове? Това не може да бжде, немислимо е! Българинъ на българинъ врагъ не може да бжде. Такъвъ е Божиятъ законъ! Всѣки, който каже противното, не говори Истината. Въпросътъ не е само за българитѣ, но и за всѣки човѣкъ, който се обявява противъ цѣлото човѣчество. Такъвъ човѣкъ е неговъ врагъ.

Христосъ казва: „Азъ за сждба дойдохъ въ свѣта.“ Христосъ е дошълъ за сждба, да тури редъ и порядъкъ въ свѣта, да внесе разумно разбиране за живота. Нѣкои хора мислятъ, че свѣтътъ, както и цѣлата земя, е създадена само заради тѣхъ. Не, на първо мѣсто земята е създаде-

на за Бога, на второ мѣсто — за ангелитѣ и на трето мѣсто — за насъ. Отгукъ ние извличаме три важни положения за насъ, а именно: цѣлото е създадено за главата, главата — за дробоветѣ, а дробоветѣ — за стомаха. Главата е Богъ, дробоветѣ сж ангелитѣ, а стомахътъ сме ние. Най-послѣ има и другъ единъ свѣтъ — свѣтътъ на дебелитъ и тънкитѣ черва. Той е чистилицето, адътъ. Всѣки човѣкъ носи този адъ въ себе си. Червата съставляватъ ада учовѣка, дѣто живѣять всички паднали и грѣшни духове, всички демони. Нѣкои питатъ: какво нѣщо е адътъ и дѣ се намира той? Казвамъ: адътъ се намира въ червата на човѣка. Затова често казватъ за нѣкого: проклетъ е въ червата си! Ето защо, когато съврѣменната наука се заеме да лѣкува нѣкого, най-първо очиства стомаха и червата му. Празни ли сж червата на човѣка, лѣкуването му може да започне. Въ това отношение и всѣки народъ има глава, дробове, стомахъ и черва. И ако червата на нѣкой човѣкъ или на нѣкой народъ се задрѣстятъ, трѣбва ли да се рѣже главата му? Чудни сж хората съ своята философия!

Ще ви приведа случая, станалъ още отъ най-стари врѣмена, съ единъ българинъ. Той рѣшилъ да се ожени, избралъ и момата, но не знаелъ, какъ да разрѣши единъ важенъ въпросъ съ своята булка, която била неимовѣрно висока, около 2 1/2 метра. Въ това врѣме у българитѣ сжществувалъ обичаятъ да вървятъ съ изправени глави, да не се навеждатъ. Прѣзь врата ли ще минаватъ, или дѣто и да е, главитѣ имъ трѣбвало да бждатъ изправени нагорѣ. Дошло редъ булката да влѣзе прѣзь вратата на кжщата, дѣто живѣлъ момъкътъ. Какво било очудването на всички, когато вратата на кжщата се указала низка за булката! Какъ да влѣзе? Обичай е главата да не се навежда. И българинътъ, като циганина, трѣбвало да каже: „И чука си продавамъ, и чергата си продавамъ, но обичаятъ си не измѣнямъ.“ Всички започнали

да мислятъ, какво да направятъ, за да вкаратъ булката прѣзь вратата. Като помислили, че трѣбва да се отрѣже главата ѝ, за да я вкаратъ вжтрѣ, взели да плачатъ, да тжжатъ, каква ще е тази булка безъ глава. Приближава се най-послѣ при сватбаритѣ единъ старъ, разуменъ българинъ и имъ казва: „Азъ ще ви покажа начинъ, какъ да вкарате булката прѣзь вратата, но ще ми позволите ли да се кача на врата ѝ? — Позволяваме. Той се качилъ на врата ѝ, и тя безъ да ще, се навела. Тогава той казва на сватоветѣ: „Хайде, теглете сега булката навжтрѣ!“ Потеглили я тѣ, и булката влѣзла. Както виждате, по единъ простъ начинъ се прѣмахнало нещастиято, което щѣло да сполѣти тия стари българии.

По сжщия начинъ и съврѣменнитѣ хора сж се възгордѣли, не навеждатъ глава, и казватъ: ние сме разрѣшили всички въпроси въ свѣта, никакъвъ Господъ не сжществува, ние управляваме свѣта, ние имаме право да сѣчемъ глави, затова всѣки трѣбва да се подчинява на нашитѣ закони. Но землетресението дойде, качи се на гърба на българина и каза: теглете го сега вжтрѣ! Какво иска да ни каже днесъ землетресението? — Да влѣзете прѣзь вратата на Царството Божие. Сега всички хора и народи седятъ прѣдъ тази врата и казватъ: обичай е да не си навеждаме главата, не можемъ да минемъ прѣзь вратата, низка е за насъ. Казвате: много пострадахме отъ землетресението. Не, още не сте пострадали. Ако София пострада, тогава ще бжде лошото. Засега страдатъ малко само краката и стомаха на България, но главата трѣбва да се пази. Пострада ли главата на България, тогава ще бжде най-голѣмото нещастие.

И азъ казвамъ днесъ на българския народъ: нека цѣла София излѣзе вънъ да се помоли на Бога. Защо чакатъ само на свещеницитѣ? Нека софиянци не чакатъ никакви православни свещеници, никакви евангелски проповѣдници, нека сами излѣзатъ

подъ открито небе и да се помолятъ на Бога, да се обърнатъ къмъ Него, да видятъ, какъ Богъ ще ги послуша! А тѣ седятъ и философствуватъ, дали има Богъ, или не; дали ще ги послуша Той, или не. Тѣ отиватъ да питатъ ученитѣ хора, ще има ли землетресение, или не. Казвамъ: ако грѣшите, ще има землетресение; ако не грѣшите, никакво землетресение нѣма да има. Когато евреитѣ разпнаха Христа, стана голѣмо землетресение, и завѣсата на храма се разкъса. Едно трѣбва да знаятъ съврѣменнитѣ хора: избиването на добритѣ хора винаги произвежда землетресения.

Ние можемъ да обосновемъ това нѣщо научно. Какъ, именно, се обясняватъ землетресенията? — Тѣ сж резултатъ на отрицателнитѣ човѣшки мисли, чувства и дѣйствия. Човѣшката мисль е въ състояние да измѣни лицето на земята. Въ това отношение, колективната мисль на българитѣ е много силна, много активна. У българитѣ е складирана голѣмо количество разрушителна енергия. Ще ви приведа единъ примѣръ, отъ който се вижда резултатътъ на тази разрушителна енергия. Прѣди години въ варненската градина, край морето, бѣха поставили желѣзни пейки за сѣдане. Не се минаха и двѣ години слѣдъ това, тия пейки бѣха разрушени. Хората, които сѣдаха на тѣхъ, ги разрушиха безъ пила, безъ никакъв инструментъ. Какъ стана това? — Благодарение на излишната електрическа енергия у българитѣ, която е въ състояние да развинта бурмитѣ. Сега, да оставимъ този въпросъ настрана. Важно е, какво трѣбва да се прави днесъ.

Често запитватъ: защо идватъ нещастия и страдания въ свѣта? Казвамъ: доказано е, че прѣзъ всички епохана човѣчеството, страданията и нещастията сж идвали като резултатъ отъ прѣстѣпване на Божественитѣ закони. Едно нѣщо, което знаемъ съ положителностъ е слѣдното: нѣма случай въ цѣлата история на човѣчеството да сж пострадали хората, когато сж изпълнявали волята Бо-

жия. И всички трѣбва да признаемъ, че българитѣ не живѣятъ, както трѣбва. Надъ тѣхната съвѣсть лежатъ редица грѣхове и прѣстѣпления. Тѣ гониха гърцитѣ отъ България, биха ги, палиха имъ къщитѣ и т. н. Азъ не ги сжда за това, небето ги сжди — и сждбата е започнала вече. Едно врѣме българитѣ бѣха измжчвани, бити, затваряни отъ турцитѣ, но не взеха поука отъ това положение. Нека знаятъ, че тѣ не сж невинни. Ще кажете: ами за гърцитѣ нѣма ли да дойде възмездие? — И за тѣхъ ще дойде. — Ами за сърбитѣ? — И за тѣхъ ще дойде. — Ами за англичанитѣ? — И за англичанитѣ ще дойде. — Ами за французитѣ? — И за французитѣ ще дойде. Нѣма да остане народъ въ цѣла Европа, комуто справедливо да не се въздаде за дѣлата!

Въ втората глава отъ книгата на пророкъ Данаила се говори за съня на царь Навуходоносора, който бѣ възпроизведенъ и разтълкуванъ отъ пророка. Сънътъ, който царьтъ видѣлъ, бѣ слѣдниятъ: „Великъ образъ, на който главата бѣ отъ чисто злато, гърдитѣ и мишцитѣ му — отъ сребро; коремътъ и бедрата му — отъ мѣдъ; голениитѣ му — отъ желѣзо, а нозѣтѣ му — една часть отъ желѣзо и една отъ каль. Слѣдъ това се отсѣче камъкъ безъ ржцѣ и удари образа въ нозѣтѣ му, които бѣха отъ желѣзо и каль и ги съкруши. . . Камъкътъ, който удари образа, стана планина голѣма и изпълни всичката земя“.

Краката на образа, направени отъ каль и желѣзо, прѣдставляватъ европейската култура. Голѣмиятъ камъкъ, който удари нозѣтѣ на този образъ и ги съкруши, прѣдставлява Божията сжда, разумното, което иде въ свѣта. Този голѣмъ камъкъ ще съсипе всички съврѣменни стари разбирания и схващания и въ науката, и въ обществения животъ и ще създаде нова наука, нови отношения, които ще почиватъ на здрава, положителна основа.

И тъй, казвамъ: петната, които се явиха на

подъ открито небе и да се помолятъ на Бога, да се обърнатъ къмъ Него, да видятъ, какъ Богъ ще ги послуша! А тѣ седятъ и философствуватъ, дали има Богъ, или не; дали ще ги послуша Той, или не. Тѣ отиватъ да питатъ ученитѣ хора, ще има ли землетресение, или не. Казвамъ: ако грѣшите, ще има землетресение; ако не грѣшите, никакво землетресение нѣма да има. Когато евреитѣ разпнаха Христа, стана голѣмо землетресение, и завѣсата на храма се разкъса. Едно трѣбва да знаятъ съврѣменнитѣ хора: избиването на добритѣ хора винаги произвежда землетресения.

Ние можемъ да обосновемъ това нѣщо научно. Какъ, именно, се обясняватъ землетресенията? — Тѣ сж резултатъ на отрицателнитѣ човѣшки мисли, чувства и дѣйствия. Човѣшката мисль е въ състояние да измѣни лицето на земята. Въ това отношение, колективната мисль на българитѣ е много силна, много активна. У българитѣ е складирана голѣмо количество разрушителна енергия. Ще ви приведа единъ примѣръ, отъ който се вижда резултатътъ на тази разрушителна енергия. Прѣди години въ варненската градина, край морето, бѣха поставили желѣзни пейки за сѣдане. Не се минаха и двѣ години слѣдъ това, тия пейки бѣха разрушени. Хората, които сѣдаха на тѣхъ, ги разрушиха безъ пила, безъ никакъв инструментъ. Какъ стана това? — Благодарение на излишната електрическа енергия у българитѣ, която е въ състояние да развинта бурмитѣ. Сега, да оставимъ този въпросъ настрана. Важно е, какво трѣбва да се прави днесъ.

Често запитватъ: защо идватъ нещастия и страдания въ свѣта? Казвамъ: доказано е, че прѣзъ всички епохана човѣчеството, страданията и нещастията сж идвали като резултатъ отъ прѣстѣпване на Божественитѣ закони. Едно нѣщо, което знаемъ съ положителностъ е слѣдното: нѣма случай въ цѣлата история на човѣчеството да сж пострадали хората, когато сж изпълнявали волята Бо-

жия. И всички трѣбва да признаемъ, че българитѣ не живѣятъ, както трѣбва. Надъ тѣхната съвѣсть лежатъ редица грѣхове и прѣстѣпления. Тѣ гониха гърцитѣ отъ България, биха ги, палиха имъ кжщитѣ и т. н. Азъ не ги сжда за това, небето ги сжди — и сждбата е започнала вече. Едно врѣме българитѣ бѣха измжчвани, бити, затваряни отъ турцитѣ, но не взеха поука отъ това положение. Нека знаятъ, че тѣ не сж невинни. Ще кажете: ами за гърцитѣ нѣма ли да дойде възмездие? — И за тѣхъ ще дойде. — Ами за сърбитѣ? — И за тѣхъ ще дойде. — Ами за англичанитѣ? — И за англичанитѣ ще дойде. — Ами за французитѣ? — И за французитѣ ще дойде. Нѣма да остане народъ въ цѣла Европа, комуто справедливо да не се въздаде за дѣлата!

Въ втората глава отъ книгата на пророкъ Данаила се говори за съня на царъ Навуходоносора, който бѣ възпроизведенъ и разтълкуванъ отъ пророка. Сънятъ, който царътъ видѣлъ, бѣ слѣдниятъ: „Великъ образъ, на който главата бѣ отъ чисто злато, гждитѣ и мишцитѣ му — отъ сребро; коремътъ и бедрата му — отъ мѣдъ; голениитѣ му — отъ желѣзо, а нозѣтѣ му — една часть отъ желѣзо и една отъ каль. Слѣдъ това се отсѣче камъкъ безъ ржцѣ и удари образа въ нозѣтѣ му, които бѣха отъ желѣзо и каль и ги съкруши. . . Камъкътъ, който удари образа, стана планина голѣма и изпълни всичката земя“.

Краката на образа, направени отъ каль и желѣзо, прѣдставляватъ европейската култура. Голѣмиятъ камъкъ, който удари нозѣтѣ на този образъ и ги съкруши, прѣдставлява Божията сжда, разумното, което иде въ свѣта. Този голѣмъ камъкъ ще съсипе всички съврѣменни стари разбирания и схващания и въ науката, и въ обществения животъ и ще създаде нова наука, нови отношения, които ще почиватъ на здрава, положителна основа.

И тѣй, казвамъ: петната, които се явиха на

слънцето, имаха връзка съ землетресенията. Ние знаем, какво нѣщо е слънцето и защо стават известни пертурбации въ него. Слънцето е единъ разуменъ центъръ, но и земята прѣдставлява нѣщо разумно. Не само на повърхността на земята, но и въ вжтрѣшността ѝ живѣятъ разумни същества. Какво ще кажете на това отгорѣ? Какво ще кажатъ съврѣменнитѣ учени, ако имъ се каже, че като се проникне на дълбочина 1000 километра въ земята, ще се достигне до една празнина отъ около 1000 километра? Слѣдъ нея иде друга една топка, като малка земя, която се върти постоянно. Надъ тази топка живѣятъ други разумни същества. Кой може да опровергае тази теория? Който смѣе да я опровергае, ще му кажа да слѣзе долу, да провѣри. Ще кажете: нали долу има огънь? — Да, на дълбочина около 1000 километра отъ земната повърхностъ има огънь, но този въпросъ не ни интересува. За въ бждеще учени тѣ хора ще знаятъ разни методи, какъ да слизатъ въ земята и ще могатъ да провѣрятъ тия истини. Ние не тълкуваме явленията безразборно, или както не сж въ дѣйствителностъ. Ние сме за Истината, споредъ която земята е великъ живъ организъмъ, въ който живѣе една възвишена разумна душа, съ съзнание, каквото има и човѣкътъ.

Въ Писанието се казва, че когато земята не може да търпи съществата, които живѣятъ върху нея, тя започва да набръчква кожата си. Кожата е нейната кора, нейнитѣ пластове, които сж живи. Въ кората на земята дѣйствуватъ редъ сили, които учени тѣ хора наричатъ „силови линии.“

Христосъ казва: „Азъ за сждба дойдохъ въ свѣта“. Вие трѣбва да знаете, че ако между васъ се намѣрятъ десетъ души праведници, тѣ ще бждатъ въ състояние да спасятъ София. Ако тия десетъ души се намѣрятъ било въ православната църква, било въ евангелската църква, било въ еврейската църква, безразлично отъ коя църква ще бждатъ, ние ще имъ благодаримъ. За насъ е

важно София да се спаси, да има десетъ души богаташи, които да вложатъ своитѣ капитали въ Божествената банка, да кредитиратъ за София. Да не мислите, че праведнитѣ хора сж бѣдни. Не, бѣдниятъ човѣкъ не може да бжде праведенъ. Праведнитѣ хора сж дошли на земята да извършатъ нѣкаква специална работа и да придобиятъ опитностъ. Тѣ сж дошли отъ друга нѣкаква система и разполагатъ съ цѣлата земя — могатъ да живѣятъ тукъ, колкото години искатъ и, като си свършатъ работата, ще си отидатъ, отдѣто сж дошли. Богати сж праведнитѣ хора, Синове Божии сж тѣ! Всѣки човѣкъ, който е Синъ Божий, той има капитали, разполага съ цѣла слънчева система. Хората мислятъ, че праведницитѣ, светиитѣ сж бѣдняци, които се уединяватъ въ нѣкои пещери или въ нѣкои гори и тамъ прѣкарватъ живота си въ постъ и молитва, а отъ врѣме на врѣме се срѣщатъ съ нѣкои хора и имъ прѣдсказватъ, колко души сж въ кѣщи, колко отъ тѣхъ има живи и колко умрѣли, богати ли сж или бѣдни, колко отъ овцитѣ имъ сж изгубени и т. н. Разказватъ имъ още за онзи свѣтъ, за наказанията и за благата въ свѣта и редъ други нѣща. Казвамъ: това е лесна работа. Така могатъ да прѣдсказватъ и всички врачки въ България, които гледатъ на кафе, както и всички обикновени мждреци. Въ София има двама такива видни гледачи на кафе. Тѣ взели своитѣ джезвета, спрѣли се нѣкъдѣ прѣдъ Витоша и прѣдсказватъ, кому какво ще се случи. Обикновено този родъ гледачи могатъ да врачуватъ и прѣдсказватъ на всички, но не и на себе си. Тѣ не могатъ да прѣдскажатъ, какво ще се случи на самитѣ тѣхъ. Сждбата на българския народъ прѣдсказали, но своята не могли да прѣдскажатъ. Доколкото зная отъ тѣхнитѣ прѣдсказания, сждбата на България не е лоша.

„Азъ за сждба дойдохъ въ този свѣтъ“. Казвамъ: въ всѣки едного отъ васъ трѣбва да се пробуди истинско желание да добиете Божестве-

ното знание. Въ всеки човѣкъ трѣбва да се събуди желание да има глава, т. е. да бже свързанъ съ Бога, съ Мждростѣта, да знае нѣщата, да изработи въ себе си единъ сеизмографъ. Сегашната наука не знае, какво има да се случи, тя не може да прѣдсказва събитията съ положителност. Божествената наука може да прѣдсказва всичко. Отъ двѣ-три години насамъ азъ постоянно говоря за землетресенията, за събитията, които прѣдстоятъ да дойдатъ. Азъ имамъ точни данни за тия нѣща, които станатъ, както и за тия, които ще станатъ за въ бждеще. Казвате: не трѣбва да се говори на хората така, да не се плашатъ. Да, нѣма защо да се плашатъ хората, но казвамъ: има една наука, споредъ която нѣщата сж точно опрѣдѣлени, но тя не е фатална наука. Споредъ тази наука, при извѣстни условия, нѣкои страдания и злини могатъ да се отстранятъ, или да се отложатъ, а могатъ и да се ускорятъ — това зависи отъ живота на хората. Единъ домъ може да се разруши, а може и да се съгради. Единъ народъ може да се разруши, а може и да се създаде. Това е въ ржцѣтъ на самия народъ, въ ржцѣтъ на неговитѣ управници. Казвамъ: въ свѣта, обаче, трѣбва да има абсолютна справедливостъ! Въ България трѣбва да има идеална справедливостъ! Въ българскитѣ затвори не трѣбва да остане затворенъ нито единъ праведенъ човѣкъ. И най-послѣ, Правдата трѣбва да се приложи въ свѣта, да не остане нито единъ бѣденъ човѣкъ, който да си въздѣхва, да се чувствува онеправданъ и да се пита: нѣма ли Господъ въ свѣта? Въ България не трѣбва да има бѣдни хора. Ние можемъ по десетъ пѣти на день да вдигаме ржцѣтъ и да се молимъ, но тази молитва не хваща мѣсто. Праведникътъ, като се моли на Бога, трѣбва да иска отъ Него да му покаже, дѣ има нѣкоя страдална душа, за да ѝ помогне. Това значи молитва! Щомъ намѣрите такава душа, ще ѝ каже-

те: не се обезсърдвай, има животъ, има добри хора въ свѣта!

Казвамъ: всеки човѣкъ трѣбва да развива своето вжтрѣшно радио, да бже въ прѣмъ контактъ съ невидимия свѣтъ. Цѣнна придобивка е днесъ радиото въ свѣта. То върши голѣма услуга на човѣчеството. Взѣмете примѣра съ двамата германски авиатори, които прѣлетѣха океана съ своя аеропланъ, но прѣтърпѣха една малка изненада: бензинътъ имъ се свърши, и тѣ слѣзоха съ аероплана си на единъ леденъ островъ. Тѣ имаха на разположение радио. Веднага си послужиха съ него, и отъ Америка имъ пристигна помощъ. Ако свѣтскитѣ хора правятъ това, нима духовнитѣ хора не могатъ да си послужатъ съ своето невидимо радио и да се обърнатъ за помощъ къмъ Бога, къмъ Онзи, Който имъ е подарилъ животъ? Щомъ сме въ връзка съ Бога, помощта веднага ще дойде. Достатъчно е само да отправимъ своето радио къмъ Него. Кажемъ ли на Бога, че нашиятъ аеропланъ не работи, и помощта отъ Него веднага ще пристигне.

Слѣдователно, когато ви дойдатъ нѣкои малки нещастия, благодарете за тѣхъ, защото вие не знаете, какви по-голѣми нещастия би могло да ви се случатъ. Землетресението, което стана въ Пловдивъ на 18 априлъ, 9 ч. в. бѣше опрѣдѣлено да стане срѣдъ нощъ, но това, което можахме да направимъ ние, бѣше да го ускоримъ, да стане 2—3 часа по-рано, за да се избегнатъ по-голѣмитѣ нещастия. Добритѣ хора въ България прѣдотвратиха голѣмитѣ нещастия. Ако имаше повече добри хора, тѣ съвсѣмъ щѣха да спратъ землетресението. Казвате: голѣмо нещастие ни сполетѣ. Не казвайте, че нещастие то е голѣмо. Благодарете и за него! Ако разбирате смисъла на страданията и нещастията, ще видите, че тѣ сж едно благо за българския народъ. Философия е да разбирате смисъла на страданията! Благодарете, че Богъ

намали нещастieto на България на $\frac{1}{100}$ от това, което бѣше прѣдвидено да дойде. Ако то бѣше дошло съ такава сила, съ каквато бѣше опрѣдѣлено, щѣше да помете всички хора: въ Чирпанъ и въ Пловдивъ нѣмаше да остане нито една жива душа. И всички села наоколо щѣха да бждатъ унищожени. Но Господъ каза: „Засегатия хора нека се стреснатъ малко, тѣ сж още болни, не могатъ да издържатъ голѣми нещастия.“

Та казвамъ: тия страдания, които дойдоха въ България чрѣзъ землетресенията, сж голѣмо благо за българитѣ, да се стреснатъ малко, да прѣстанатъ ежбитѣ между тѣхъ, да се осмисли живота имъ, да изчезне различието между богати и бѣдни и т. н. Днесъ си богатъ, но утрѣ, като дойде землетресението и ти изгубишь кжщата си, паритѣ си, дѣ ще отиде твоето богатство? Какво ни показва землетресението? — Че българитѣ трѣбва да бждатъ демократични. Щомъ дойде землетресението, всички излѣзоха подъ открито небе, всички сж подъ общъ знаменателъ. Прѣди нѣколко години още казахъ на българитѣ да излизатъ сутринъ да се молятъ на Бога подъ открито небе, но тѣ казаха, че това било идолопоклонство, нѣмало защо да излизатъ прѣди изгрѣвъ на слънцето и т. н.. Не всички хора трѣбва да гледатъ нагорѣ, да отправятъ ума и сърцето си къмъ Бога. Не, казвамъ, че не трѣбва да ходятъ на църква. Нека ходятъ на църква, но слѣдъ това да излѣзатъ подъ открито небе и тамъ още веднѣжъ да се помолятъ на Бога. Направятъ ли това, никакво землетресение нѣма да дойде. Но ако тѣ се молятъ въ своитѣ църкви, както сега, още много землетресения ще дойдатъ. Азъ не казвамъ на българитѣ да съборятъ църквитѣ си. Не, нека ги освѣщаватъ, но поне 4 — 5 пжти прѣзъ годината да излизатъ сутринъ рано подъ открито небе да се помолятъ на Бога, да Му благодарятъ за живота, за здравето и за благо-

денствието, което имъ е далъ. Такъвъ трѣбва да бжде тѣхниятъ идеалъ!

Нѣкои питатъ: какво е новото учение?—Новото учение изисква да имашъ една възвишена идея, да живѣешъ за Бога, за своята глава, да имашъ здравъ мозъкъ, да бждешъ свързанъ съ Бога, съ това, което не виждашъ. Послѣ, постепенно ще слизашъ къмъ това, което се оформява и най-послѣ ще дойдешъ до хората и ще ги обикнешъ. Ти не можешъ да обичашъ хората, докато не обичашъ Бога. Защо?—Понеже Любовта, като велика сила, иде отгорѣ. При това, за да обичашъ нѣкого, нужни сж условия. Този, когото ти обичашъ, не може да почувствува и възприеме твоята любовъ, ако нѣма затова необходимитѣ условия. Прѣдставете си, че главата и краката на този, когото обичашъ, сж свързани съ едно менгеме. Какъ ще говоришъ на този човѣкъ за любовъ? Какъ ще те разбере той? Какъ ще може да те слуша? За да те слуша и разбере, ти трѣбва да освободишь главата и краката му отъ менгемето, да му прочетешъ 5 глава отъ Исая, да чуе, какъ се изразява злото.

И тогава, ако нѣкой те пита, има ли Господъ, или не, ще му кажешъ: ела, азъ ще ти покажа, има ли Господъ, или нѣма. Болниятъ какъ познава, дали има Господъ, или нѣма? Ако си лѣкаръ, ще кажешъ на болния: ела съ менъ, азъ ще ти покажа, има ли Господъ, или нѣма. — Какъ ще ми докажешъ? — Ако вѣрвашъ, още сега ще бждешъ излѣкуванъ; Господъ може да направи това. Тогава, бутнешъ болния на 4-5 мѣста, и въ нѣколко часа той е здравъ, изправенъ на краката си. — Сега вѣрвашъ ли въ Бога? — Вѣрвамъ. Какъ ще докажешъ на бѣдния, има ли Господъ, или нѣма? Ако си богатъ, ще му кажешъ: ела при менъ, азъ имамъ цѣръ противъ твоята болестъ. Ще бутнешъ тукъ-тамъ, ще му помогнешъ и ще кажешъ: въ името Божие азъ ти давамъ това, отъ което се нуждаешъ. Докато човѣкъ е сиромасъ, казва: има

Господь! Забогатѣ ли, казва: нѣма Господь! Съврѣменнитѣ учени хора пѣкъ се срамуватъ да признаятъ, че има Господь. Азъ не говоря за този Господь, който днесъ се проповѣдва. Ама имало нѣкакви противорѣчия въ свѣта. Тѣ сж послѣдствия отъ нашия животъ. Ако въ червата на хората се събиратъ много нечистоти, природата не е виновна за това. Ние, които сме яли повече, отколкото трѣбва, сами сме виновни. Ние не сме се въздържали, вслѣдствие на което става задрѣстване въ червата, и лѣкарътъ като дойде, казва: „Очистително дайте на този боленъ!“ Мислите ли, че въ другитѣ области на човѣшкия организъмъ не става задрѣстване? — Задрѣстване става и въ сърцето, и въ ума на човѣка, т. е. става подпушване на неговитѣ мисли и чувства.

Та казвамъ: първото нѣщо, което се изисква отъ всѣки човѣкъ е да тури като основа въ живота си великата сила—Любовта, и да може при най-голѣмитѣ изпитания въ живота да издържа, безъ да губи доброто разположение на душата и на духа си. Да запазишъ любовта си, когато си богатъ, това всѣки може, но да я запазишъ при най-голѣмата мжчнотия и при най-лошитѣ условия — това е изкуство. Напримѣръ, дойде нѣкое голѣмо землетресение, всички хора бѣгатъ, криватъ се — само човѣкътъ на Любовта седи спокойно, не бѣга, не се крие. Днесъ хората бѣгатъ и безъ землетресения. Прѣди години, въ една отъ варненскитѣ църкви, на разпети петъкъ се събрали много хора. По едно врѣме се чува нѣкакво бучение, като землетресение, и единъ отъ присѣтствуващитѣ извиква: „Землетресение!“ — всички хора отъ църквата хукватъ да бѣгатъ навънъ. Въ тази паника били изпотжпкани и избити около 20 души. Излизатъ вънъ — никакво землетресение. Тази паника се прѣдава по всички църкви въ Варна, като по радио, и всички хора избѣгали вънъ отъ църквитѣ.

Та тѣзи отъ васъ, които иматъ въ себе си

свещената идея за Бога, да направятъ крачка напредъ! Ако любовта ви не се увеличава всѣки денъ съ по единъ градусъ, вие не сте на правия пѣтъ! Ако разумността ви не се увеличава всѣки денъ съ по единъ градусъ, вие не сте на правия пѣтъ. Увеличава ли се любовта ви всѣки денъ съ по единъ градусъ, вие сте праведни хора. Мнозина се оплакватъ, че любовта имъ постепенно изчезвала. Това, което изчезва, което прѣстава и се намалява, не е любовъ. Любовта, въ своитѣ прояви, е непрѣривна; тя всѣки моментъ се усилва.

Апостолъ Павелъ казва: „Кой може да ни отдалечи отъ Бога, отъ Любовта Христова?—Никаква сила не е въ състояние да стори това. Ако вие се проникнете дълбоко отъ тази идея, животътъ ви ще стане щастливъ. Напримѣръ, сега, между хората се явяватъ редъ противорѣчия, задаватъ се въпроситѣ, кого да обичаме и кого не? Казвамъ: може да се обича само добриятъ и разумниятъ човѣкъ, а на глупавия и на неразумния може да се докаже закона, че чрѣзъ злото въ себе си той прѣпятствува на своето развитие.

Въ прочетената глава на пророкъ Данаила се говори за съня на царь Навуходоносора, който Данаилъ изтълкувалъ по слѣдния начинъ: главата на този образъ, която била отъ злато, прѣдставлявала вавилонското царство. Гърдитѣ му били отъ сребро. Това било асирийското царство. Коремътъ и бедрата му били отъ мѣдъ, това е царството на Александъръ Велики. Голенитѣ му били отъ желѣзо. Тѣ прѣдставлявали римската империя. Краката му били една частъ отъ желѣзо, а другата отъ желѣзо и калъ. Тѣ прѣдставлявали сегашната култура—културата на европейскитѣ държави.

И тѣй, вие ще бждете зрители на това, което става. Нѣма защо да ви разправамъ, какво ще стане. Азъ съмъ ви казвалъ и другъ пѣтъ, че това, което ще става на земята е велико и славно. За добритѣ, за разумнитѣ хора то ще бжде години на юбилей. Христосъ казва: „Когато видите, че всич-

ки тия събития ставатъ, трѣбва да знаете, че настава часа на вашето освобождение.“ Пробуждане на съзнанието е нужно да стане! Всички катастрофи, които сега ставатъ, всички смущения, които идватъ, всичко се извършва съ цѣль да се пробуди човѣшкото съзнание. Само по този начинъ хората ще си подадатъ ржка едни на други, но сега тѣ още не сж дошли дотамъ, да прѣмахнатъ прѣградитѣ, които сжществуватъ между тѣхъ. Ако Германия, Франция, Англия се съединятъ въ едно, нима малкитѣ държави покрай тѣхъ нѣма да изправятъ живота си? Засега между народитѣ може да се постави, ако не напълно идеаленъ, поне сносенъ животъ. Идеалниятъ животъ ще дойде завъ бждеще.

Всички, които ме слушатъ, трѣбва да пожелаятъ да дадатъ примѣръ на сносенъ животъ, и да не чакатъ спасението да дойде отъвнѣ. Всѣки човѣкъ трѣбва да работи усилено съ мисълта си. И ако всѣки човѣкъ е единъ отъ десетѣтѣ мждреци на Навуходоносора, щомъ се обърне къмъ Бога и Го попита, какво трѣбва да прави, ще получи отговоръ. Това става по вжтрѣшна свобода. Всѣки човѣкъ, който е дошълъ до новата областъ на живота, трѣбва да бжде едно възвишено, Божествено дѣте. Той ще бжде, въ широкъ смисълъ на думата, „човѣкъ“, освободенъ отъ своя вжтрѣшенъ егоизъмъ, съ съзнание, че може да обича, може да мисли. Само такъвъ човѣкъ може да приложи правилно всичко, което му е дадено. Той може да прави погрѣшки, но никой нѣма да го сжди за тѣхъ. Погрѣшки правятъ и ученитѣ хора, погрѣшки правятъ и разумнитѣ хора, погрѣшки сж правила и светиитѣ, но злото не е тамъ. Злото е въ отлагането, когато хората казватъ: ние не искаме да живѣемъ, не искаме да работимъ и да се учимъ, животътъ нѣма смисълъ.

Днесъ Провидѣнието поставя цѣлото човѣ-

чество, цѣлата съврѣменна култура на изпити. Ние сме въ послѣдната фаза на тази култура. Всички народи, всички хора, у които съзнанието е пробудено, сж поставени на единъ вжтрѣшенъ духовенъ изпитъ. И всѣки, който има любовь въ душата си, ще има миръ въ себе си, нѣма да се смущава отъ условията, но ще се намира подъ великия Божи Промисълъ.

Та казвамъ: въ тия врѣмена е потрѣбно истинско, положително знание. Казватъ, че при сегашнитѣ землетресения много хора сж полудѣли отъ страхъ. Да, ще полудѣятъ, тѣ сж прѣдъ неизвѣстность, а неизвѣстностьта е страшно нѣщо! Щомъ дойде землетресението, човѣкъ се намира прѣдъ голѣма катастрофа, той мисли, че е въ ржцѣтѣ на единъ разбойникъ, който го коли. Отъ какво се плаши човѣкъ? — Отъ неразумното. Човѣкъ се плаши отъ разбойника, отъ звѣра — мечка, вълкъ и др., защото въ тѣхъ нѣма разумность. Може ли да се плашимъ отъ разумния човѣкъ? — Не, на него ще имаме упование. Значи, въ свѣта има великъ Промисълъ, велика Божия Любовь, която обединява хората. Богъ ги обединява, злото ги разединява. Съврѣменнитѣ хора, като видятъ, че двама души се обичатъ, не могатъ да търпятъ и казватъ: какво сж намѣрили помежду си, че се обичатъ? Питамъ: кой човѣкъ, споредъ васъ, заслужава вашата любовь? Допуснете, че имате двѣ моми: едната бѣдна, скромна — простичко облѣчена, а другата богата — хубаво облѣчена, съ накити и гирлянди. Коя отъ двѣтѣ ще заслужи вашата любовь? — Тази, която е богата съ добродѣтели; тя може да бжде и бѣдната, и богатата мома. Всѣка душа, въ своето първично състояние, е едно богатство. Знанието, което душата носи въ себе си, това сж нейнитѣ хубави, скжпи дрехи и накити. Ако една мома е разумна, богатитѣ дрехи и скжпитѣ накити идватъ отпослѣ.

Често хората казватъ: този човѣкъ не вѣрва

като насъ, той има съвсѣмъ друго вѣрую. Но сжществува законъ, споредъ който най-мъчното нѣщо въ свѣта е да обичашъ човѣка, който вѣрва напълно като тебе, или който мяза въ всѣко отношение на тебе. Не изисквайте, щото всички хора да мислятъ точно като васъ, да сж напълно като васъ. Вие трѣбва да знаете, че ако се обича нѣкой човѣкъ, или ако се уважава, то е за неговата специфична мисль, различна отъ мисльта на всички други. Това е красивото въ човѣка! Неговото специфично вѣрую, неговата специфична мисль, това е единъ красивъ брилянть, единъ красивъ скжпоцѣненъ камъкъ. Той е различенъ за всички хора.

Ще ви опрѣдѣля, какво нѣщо е този брилянть или този скжпоцѣненъ камъкъ. Срѣщате единъ голѣмъ юнакъ, който носи на гърба си чуваль съ сто килограма злато, или съ скжпоцѣнни камъни. Вие сте слабъ, хилавъ човѣкъ, но казвате: и азъ бихъ желалъ да нося този чуваль. Питамъ: за тебе ли е този чуваль? — Не, ти можешъ да носишъ на гърба си чуваль съ десетъ килограма тежестъ. Този, който носи стотъ килограма на гърба си, той е юнакъ, заслужава да носи чувала съ златото. Но и вие, които носите десетъ килограма на гърба си, сте герои по отношение другъ нѣкой, който може да носи само единъ килограмъ. И той, като ви погледне, ще каже: герой е този човѣкъ! Има други сжщества пъкъ, които носятъ само по единъ милиграмъ на гърба си. Като погледна къмъ всички сжщества, намирамъ, че всички сж герои — все носятъ нѣщо на гърба си, и то всѣки споредъ силата си. Това е специфичното за всѣки човѣкъ; то е неговиятъ брилянть, неговиятъ скжпоцѣненъ камъкъ.

Казвамъ: всѣки човѣкъ има въ себе си извѣстна добродѣтель, извѣстна способностъ, специфична за самия него, поради която, именно, той е цѣненъ прѣдъ Бога, и прѣдъ хората. И ако вие глечите въ себе си красивото, вашето специфично

хубаво и добро нѣщо, за което Богъ ви цѣни, небето — познава, а хората — обичатъ, това ще ви причини смъртъ, или най-малко ще опетни живота ви. Когато хората опетняватъ своята Божествена, своята свещена идея въ себе си, животътъ имъ се помрачава и изгубва смисль. Казвамъ: измийте тази калъ, която сте поставили върху своята свещена идея, и животътъ ви веднага ще придобие смисль. Обаче, всички трѣбва да знаете, че нѣма сжщество въ свѣта, което би могло да разруши основната, свещената идея, която Богъ е вложилъ въ душата ви. Душата може да страда, може да мине прѣзъ ужасни страдания, може да гори въ най-голѣмия огнь, но ще мине и замине, безъ да се засегне, и ще каже: минахъ прѣзъ голѣми страдания, велика опитностъ придобихъ и пакъ излѣзохъ благополучно. Благодаря на Бога за благата, които по този начинъ придобихъ!

И тъй, ако вървите по Божия пътъ, ще видите, че въ всички нѣща има великъ Божи Промисль. Напримѣръ, вие може да живѣете въ висока, нѣколко етажна кжща, но живѣете ли правилно, вършите ли волята Божия, землетресението ще мине и замине, но вашата кжща нѣма да се събори. Много кжщи наоколо ще се разрушатъ, но ако ангелътъ е турилъ ржката си на вашата кжща, тя ще остане здрава, непожтната, ще стърчи като канара около развалинитѣ. Какво ще кажатъ ученитѣ хора на това отгорѣ? Казвамъ: праведенъ човѣкъ живѣе тамъ! Ако той е единъ отъ десетѣтъ праведни хора, неговата кжща нѣма да се засегне нито на йота. И въ Писанието е казано сжщото. Но какво се изисква отъ хората сега? — Вѣра. Обаче, вѣрата имъ не трѣбва да бжде като вѣрата на онази българка баба, която имала прѣдъ прозореца на кжщичката си една малка каменна могилка, за която, като ѝ прѣчила сутринъ да вижда изгрѣването на слънцето, молила се на Бога да я прѣмѣсти отъ нейното мѣсто. Като ставала сутринъ и виждала, че могилката все още седи на

своето мѣсто, казвала си: „Точно така излѣзе, както си мислихъ!“ Тя се молила на Бога могилката да се прѣмахне, но въ себе си казвала: я ще стане така, я не. Толкова била нейната вѣра.

По сжщия начинъ и вие правите опити и казвате: Господъ мене ли ще слуша? Щомъ Господъ не те слуша, трѣбва да знаешъ, че не живѣешъ добръ и ще се заемешъ да изправишъ живота си. Не те ли слуша Господъ, това показва, че ти нѣмашъ обработено сърце, нѣмашъ свѣтълъ умъ и ще се молишъ на Бога, ще работишъ върху себе си, докато придобиешъ тия нѣща. Нѣма да разправяшъ на другитѣ, че не си добъръ човѣкъ, но ще признаешъ това само за себе си и тайно въ душата си ще се молишъ на Бога да ти помогне въ работата. Работишъ ли за изправянето на своя животъ, Господъ ще те слуша и ще отговаря на молитвитѣ ти.

Нѣкои питатъ: защо сж страданията въ свѣта? Ще ви обясня съ единъ примѣръ. Върви единъ бѣденъ човѣкъ по пжтя и вижда единъ сакатъ прѣдъ него седи, иска помощъ. Той нѣмалъ съ що да му помогне, но се помолилъ на Бога за него и си заминалъ. Минава другъ човѣкъ покрай сакатия, ритва го съ крака си и го запитва: „Защо седишъ тукъ? Защо не направишъ опитъ да работишъ, да се движишъ, за да се излѣкувашъ?“ Сакатиятъ слѣдъ това става, започва да се движи полека-лека и се замисля върху това, какъ да изправи своя животъ. Отъ този моментъ винаги благодарилъ въ себе си на непознатия, който, като го ритналъ, станалъ причина да се излѣкува.

Та страданията и изпитанията въ живота ни, това сж тласъцитѣ, ударитѣ отъ страна на Провидѣнието, които ни подтикватъ къмъ работа, къмъ новъ животъ. Тѣ носятъ извѣстни блага заради насъ. Вие казвате: това сж заблуждения. Не, заблужденията сж въ сегашния животъ на хората. По-голѣми заблуждения отъ сегашнитѣ нѣма. Заблуждения сжще-

ствуватъ и въ съврѣменната наука, и въ съврѣменната религия. Обаче, има редъ учени хора, които се отличаватъ съ своята искреностъ. Тѣ изясняватъ фактитѣ, говорятъ по тѣхъ, но дойдатъ ли до нѣкои факти, които не познаватъ, казватъ: тия нѣща още не съмъ разбралъ, не ги познавамъ. Дарвинъ има тази отличителна чѣрта на искреностъ. Дойде ли до нѣкой непознатъ фактъ, той казва: „Отгукъ нататъкъ не мога да вървя“. После срѣща факти, които познава, разбира и продължава да ги обяснява. Така трѣбва да постъпватъ и съврѣменнитѣ учени. Като дойдатъ до факти, които не познаватъ, трѣбва ли да спратъ до тѣхъ, или като Данаила, да отидатъ при Бога, да Го помолятъ Той да имъ даде своитѣ обяснения и тълкувания? По сжщия начинъ трѣбва да постъпватъ и съврѣменнитѣ хора. Дойдатъ ли до извѣстни междини въ живота си, да кажатъ: тия междини не познаваме, трѣбва да ги проучаваме.

Казва Христосъ: „Азъ за сждба дойдохъ въ този свѣтъ!“ Сега вие какво мислите да правите? Не е въпросътъ да ставате православни, нито теософи, нито окултисти, но да направите връзка съ Бога, съ Първата Причина на нѣщата. У всинца ви трѣбва да има желание да прѣтърпѣвате всичко заради Бога. Страдате ли, страдайте заради Бога! Учете ли, учете заради Бога! Правите ли добро, правете го заради Бога! Азъ не говоря за този Богъ, за когото свѣтътъ страда, но за Онзи Богъ, Който разширява душитѣ, Който дава свѣтлина на съзнанието и освобождава човѣка отъ всички заблуждения и ограничения.

„Азъ за сждба дойдохъ въ този свѣтъ“. Всички хора искатъ да живѣятъ щастливъ животъ, но въпрѣки това животътъ имъ е пьленъ съ противорѣчия. Докато човѣкъ не си създаде едно положително вѣрую въ себе си, докато не си постави здрави основи въ живота, той не може да бжде щастливъ. Не е достатъчно само да вървате въ това, което ви говоря, но трѣбва да провѣря-

вате моитѣ думи. Не се спирайте само върху моитѣ думи, но четете и проучавайте свещената книга, четете книгитѣ на разнитѣ философи, да видите, какво сж казали и тѣ. Четете всичко, но доброто дръжете и прилагайте. Всичко опитвайте, стига да намѣрите Истината. Търсете навсѣкждѣ скжпоцѣнниятъ камѣкъ и като го намѣрите, използвайте го! Азъ не съмъ отъ тѣсногждитѣ, да ви налагамъ да се спрете само тукъ, но казвамъ: наврѣдъ търсете Истината и като я намѣрите, извадете скжпоцѣннитѣ камѣни отъ нея и ги вложете въ вашата душа, въ вашия умъ, въ вашето сърце и работете съ тѣхъ!

Казвамъ: единъ езикъ има въ свѣта и едно писмо, по които се чете доброто. Тѣ сж човѣшкото лице. На човѣшкото лице е написано и доброто, и лошото. Правдата се пише на човѣшкото лице, и безправието се пише на човѣшкото лице. Истината се пише на човѣшкото лице, и лжката се пише на човѣшкото лице. Всичко се отпечатва върху човѣшкото лице! Когато злсбата, умразата, завистята и редъ други пороци се загнузятъ у човѣка, тѣ хвърлятъ отпечатѣкъ върху неговото лице, което започва постепенно да се деформира и обезобразява. Кой е виновенъ за това? — Самиятъ човѣкъ. Когато нѣкой човѣкъ се прѣвива отъ болки въ корема, хората ли сж виновни за това негово положение? — Не, той самъ си е виновенъ, взелъ е лоша храна, която разстройва стомаха.

За да си обяснимъ всички прояви въ живота, ние вървимъ отъ физическото къмъ духовното. Животътъ, въ всички свои прояви, е цѣлокупенъ. Цѣлокупниятъ ни животъ има смисълъ, когато връзката ни съ Бога е правилна. Азъ разглеждамъ връзката съ Бога като великъ принципъ, който прониква цѣлата природа. Тогава всички принципи отъ материалния и духовния свѣтъ иматъ смисълъ, защото сж свързани помежду си. Ако ние прѣкъснемъ връзката си съ Бога, съ Божестве-

ния свѣтъ, тогава и материалниятъ, и духовниятъ свѣтъ изгубватъ смисъла си: личността изгубва своя смисълъ; приятелитѣ изгубватъ смисъла си; домътъ изгубва смисъла си — всичко изгубва своя смисълъ.

Та казвамъ: ще поставите въ ума си мисълъта, че ще можете да постигнете всичко, което желаете. Вие сте живѣли хиляди години досега, и у васъ има събрана много енергия, много красиви мисли и чувства, но не смѣете да дадете ходъ на тия нѣща, да се проявятъ. Вие постоянно се корегирате и казвате: не е врѣме още да се проявя. Не, дойде ли ти нѣкоя хубава мисълъ по срѣдъ нощъ — стани и я изпълни. Не казвай, че сега не ѝ е врѣмето. Дохожда ти нѣкоя мисълъ да станешъ, да излѣзешъ вънъ и да се помолишъ на Бога. Не отлагай, стани! Или нѣщо отвлѣкнѣ ти казва: иди въ еди-коя си къща, тамъ живѣе една бѣдна вдовица, помогни ѝ! Стани веднага, похлопай на вратата и помогни ѝ! Другъ пътъ нѣщо ти нашепва: прочети еди-коя си книга! Не отлагай, прочети я! Каквото хубаво и добро ти се нашепва отвлѣкнѣ, направи го, не отлагай, то е разумно. Въ разумността всѣкога има плодъ. Когато запитватъ нѣкой ученъ, какво ще стане съ България, той нека насърдчава хората, а не да ги плаши. Нѣкои казватъ, че толкова и толкова къщи ще пострадатъ въ София, толкова и толкова хора ще измратъ и т. н. Казвамъ: всичко това не зависи отъ никаква философия, отъ никакви философи. Само Богъ разполага съ сждбинитѣ на София. Той я държи въ рѣцѣтъ си. Ако я остави въ рѣцѣтъ на друга сила, София ще изчезне. Но Богъ казва: „Чакайте, не бързайте още!“ Господъ държи София въ рѣцѣтъ си на вѣзни. Всички софиянци сж подъ Негова защита. Слѣдъ землетресението всички софиянци започнаха да говорятъ за Бога, и Той ги пита: „Ще върватъ ли въ мене, ще изпълнявате ли моя законъ? Ако общаете, ще изпълните, безъ да се отмѣтате“. Сега

Богъ държи София на възни въ ржцѣтъ си и я прѣтегля. Той пита всички учени, професори, всички свещеници, всички управляващи, както и всички останали хора: ще вървате ли вече въ мене? — Господи, ще върваме! Достатъчно е Господъ малко да наведе възнитѣ, и всички софиянци отново ще се изплашатъ. Докато Господъ държи София въ ржцѣтъ си, никакво землетресение нѣма да стане. Остава ли възнитѣ на земята, землетресението ще дойде, и сждбата на София е рѣшена. При това положение азъ вече не отговарямъ, но засега още виждамъ, че Богъ държи София въ ржцѣтъ си и казвамъ на софиянци: обърнете очитѣ си къмъ Господа, Който сега ви говори! Не мислете, че само праведнитѣ хора и светиитѣ трѣбва да се молятъ на Бога въ тия врѣмена. Не, всички ще се молятъ тъй, както и тѣ се молятъ. Както тѣ жертвуватъ своя животъ, така и вие трѣбва да жертвувате своя животъ; както тѣ се лишаватъ отъ много нѣща, така и вие трѣбва да се лишавате. Всички трѣбва да бждете праведни хора, всички трѣбва да бждете светии и то не обикновени, а първокласни.

Азъ бихъ желалъ всички да бждете въ Божията ржка, Той да ви държи. Държи ли ви Богъ, глава нѣма да ви боли и косъмъ отъ главата ви нѣма да падне.

Христосъ казва: „Азъ за сждба дойдохъ въ този свѣтъ“. Дѣто има сждба, има и разумность. Дѣто има разумность, тамъ е Богъ. Дѣто е Богъ, тамъ е вѣчното благо на живота.

Бесѣда, държана отъ Учителя
на 22. IV 1928 г. София.

